

Som alt antydet, frembyder en Opmaaling af Færøerne meget store Vanskeligheder. Hertil bidrage først og fremmest Øernes klippefulde Natur og den i Forhold til deres Størrelse ret betydelige Højde Fjældtoppene hæve sig ordentligvis fra 1000—2500 Fod, enkelte endog tæt op imod 3000 Fod. Særlige Vanskeligheder ere forbundne med Indlæggelsen af de stejle og ofte paa lange Strækninger utilgængelige Kyster, hvor forskellige Metoder maa anvendes for at faa Kystlinjen rigtig aflagt. Klimaet er meget ugunstigt for Arbejdet; ikke alene er Regndagenes Antal, selv i

den bedste Tid, meget stort, men navnlig er Taagen i høj Grad hæmmende, og ofte kan den flere Dage i Træk umuliggjøre alt Arbejde. Endelig kan anføres, at Opmaalingsarbejdet paa Grund af dermed forbundne idelige Fjældvandring er ikke alene er yderlig anstrængende, men heller ikke uden Fare, naar ikke den tilbørlige Forsigtighed iagttages.

Trods disse ugunstige Forhold er man dog efter de alt indvundne Erfaringer berettiget til at nære et grundet Haab om, at Opmaalingen heldig vil kunne tilendebringes i den tidligere anførte Tid.

Is- og Vejrforholdene ved Handels- og Missionsstationen ved Angmagsalik 1894—95 m. m.

Om Isforholdene udfør Angmagsalik siden Oprettelsen af Handels- og Missionsstationen er der, saaledes som velvilligst meddelt gennem Direktoratet for den kgl. grønlandske Handel, indløbet følgende Efterretninger med det Skib, der i Slutningen af August iaar har besøgt Stationen. D. 8. September 1894, samme Dag, Skruebarkskibet „Hvidbjørnen“, Kapt. *G. Holm*, der havde bragt Stationens Personale og Materiel til sit Bestemmelsessted, afsejlede, forsvandt Storisen helt og viste sig først igjen udfør Kysten i de sidste Dage af November, fra hvilken Tid den indtil Midten af Juni i Aar var tilstede i store Masser. Kysten var altsaa fuldstændig fri for Is i 2½ Maaned paa samme Tid som i 1884. Storisen laa som Regel fuldstændig pakket, saa langt Øjet rakte. Midt i Juni begyndte Isen at sprede sig langs Land, og fra den Tid aftog den gradvis og blev fra Slutningen af Juli meget spredt, saa at der ikke vilde have været noget i Vejen for med Skib at komme ind til Kysten. Fra medio Juli og til Slutningen af August har Isbæltet som Regel været smallest i sydlig og sydvestlig Retning, hvor igjennem Søgangen trængte ind til Land og stod som stærk Brænding langs Kysten. Enkelte Dage har der endog været fuldstændigt aabent Hav i nævnte Retning. Efter de Indfødtes Udsagn skulle Isforholdene i Aar have været usædvanlig gode.

Vinterislæget paa selve Fjorden begyndte at danne sig i Januar, i hvilken Maaned Isen laa fast en halv Snæs Dage, indtil mildt Vejr i de sidste Dage af Maaneden i Forbindelse med en Storm brød den

itu. Først omkring Midten af Marts, da der kom en Periode med Stille og 10—20 ° C. Kulde, dannede der sig for Alvor Islæg paa Fjorden, og Slædekjørslen begyndte. Vinterislæget, som dannedes i Marts, blev ved Strømkæntring brudt i Slutningen af April ved selve Angmagsalik-Fjorden, hvorimod den ved Sermilik blev liggende til henimod Midten af Maj, da stiv Kuling brød den itu. Ved selve Havnen og Stationen gik Isen derimod først bort i Begyndelsen af Juni.

Hvad Vejrforholdene angaaer, da har Efteraaret været roligt og forholdsvis mildt med en Del Regn og Sne. Før efter Jævn døgn havde ingen haard Storm, men da indtraadte en kort Periode med stærke Storme, som flere Gange brød Vinterisen itu i Havnen. D. 28. December opstod en orkanagtig nordvestlig Storm, som blæste Missionsboligen, hvis Tømmerværk var blevet rejst i November, omkuld og splintrede en Del af Tømret, saa at man hen paa Vinteren maatte komplettere dette med nyt Tømmer. Strax efter Nytaar indtraadte der temmelig stadigt Vejr, og Isen lagde sig fast paa Fjorden, men i Februar indtraadte atter uroligt Vejr og østnordøstlig Vind. Først i Marts blev der atter Ro i Vejrforholdene, og Kulden begyndte. Forøvrigt har Foraaret været mildt med en Del Nedbør af Sne. Fra Slutningen af Maj indtil Midten af Juni faldt der nogen Regn, men fra da af har Vejret været usædvanligt klart, tørt og meget varmt.

Den laveste Temperatur i Vinterens Løb, ÷ 22 ° C., observeredes i stille og klart Vejr d. 17. Januar; som Bevis paa Klimaets store Uregelmæssighed skulle

vi tilføje, at det d. 1. Februar øsregnede med østlig Storm og tre Graders Varme.

Den lille Befolkning i Angmagsalik-Distriktet paa omtrent tre Hundrede Mennesker, som Premierløjtnant *Ryder* forefandt her i 1892, er aftagen med henved et halvt Hundrede Individuer. Da der ikke har fundet Udvandring sydpaa Sted, maa Afgangen formentlig tilskrives en Influenzaepidemi, der grasserede i Vinteren 1892—93. Befolkningen i Angmagsalik-Distriktet, der, da Kapt. *G. Holm* overvintrede her 1884—85, beløb sig til fire Hundrede Individuer af begge Kjøen, er saaledes i betydelig Tilbagegang, hvortil dog skal bemærkes, at denne Tilbagegang for Tidsrummet 1885—92 væsentlig skyldes Udvandring sydpaa.

Besejlingen af Missions- og Handelsstationen Angmagsalik er iaar bleven udført af det norske Skrueskib „Hertha“, Kaptajn *O. Jorgensen*, der af den kgl. grønlandske Handel var fragtet til denne Fart. Som bekjendt Mand medfulgte Styrmand *J. Berentz*, der ifjor havde været med ved Oprettelsen af Stationen, og fra hvem vi have modtaget følgende Meddelelser.

„Hertha“ forlod Kjøbenhavn d. 14. August og kom efter en god Rejse d. 24. s. M. til Kanten af Storisen, der blev truffen 18 danske Mil SE. for Kap Dan. Samme Eftermiddag fik man Landet isigte, blandt andet Kjending af et Fjæld nordfor Kap Dan, Tautsukajik, der aldeles ser ud som en Varde, der staaer paa Toppen af et pyramideformet Fjæld. Isen var nogenlunde spredt, saa at man i Løbet af Dagen slap igjennem den. Kl. 11 Em. fik man en Grønlander ombord, som lodsede „Hertha“ til Stationen, hvor den ankrede d. 25. Kl. 2 Fm. og fortojede paa samme Sted som „Hvidbjørnen“ ifjor. Paa Stationen var Alt

vel. Mange Grønlandere samledes ved Stedet, men kun enkelte af dem deltog i Arbejderne ved Losningen af Skibet.

Da Losningen var færdig d. 28. August, forlod „Hertha“ Stationen Kl. 3 Em. og stod ud gjennem et meget spredt liggende Isbælte paa omtrent 8 Mils Bredde. Rejsen hjem efter gik nordom Island. Man stod østefter og nordefter langs med og igjennem spredt Is i stadig Taage. At domme efter den sete Is vilde Kysten kunne naaes af ethvert Fartøj, indrettet til Issejlad. D. 2. September klarede det op, og der fandtes da kun en Strimmel meget spredt Is, der ikke kunde være til Hinder for nogen Sejlad; indenfor Isen var fuldstændigt aabent Vand. Efter Kapt. Jørgensens Mening vilde han i dette Efteraar have kunnet komme ind til ethvert Sted paa hele den sydlige Del af Østkysten. Kysten var isigte hele Dagen. Kl. 4 Em., da man efter Observation befandt sig paa $67^{\circ} 19' N.$ Br. og $25^{\circ} 37' W.$ Lgd., havdes Landet i Sigte fra misv. N. t. V. til N. E. t. E. i en gisset Afstand af 9 Mil. Pejlingerne stemme med de fra „Ingolf“ bestemte Fjældtoppe; Underlandet saaes foran disse tydeligt fra Mastetønden. Det sydligst pejlede Land syntes skilt ved en flere Mil bred Fjord fra det øvrige Land. Flere Fjorde syntes at skære ind i Landet længere østpaa. Efter de ovennævnte Observationer at domme er der stor Sandsynlighed for, at Landet paa denne Strækning ligger omtrent en halv Grad sydligere end angivet paa Kortet. Paa hele den berejste Strækning saaes kun meget faa, men temmelig store Isfjælde. Da Farten langs Isen foretoges for at søge efter Søler, og ingen saadanne saaes, sattes Kursen hjemefter, og man ankom til Sandefjord d. 14. September.

Den sjette internationale geografiske Kongres i London.

Den sjette internationale geografiske Kongres er bleven afholdt i London i Dage fra d. 26. Juli—3. August. Med berettiget store Forventninger maatte Deltagerne imødesee denne Kongres under det store engelske geografiske Selskabs Auspicier i Verdens største By, men Forventningerne ere sikkert hos de Fleste blevene overtrufne, og Kongressen blev en afgjort Succes til stor Ære ikke mindst for *The Royal Geo-*

graphical Society's højt ansete Præsident Mr. *Clements R. Markham* og de dygtige Mænd, bl. a. Kongreskomitéens *Honorary Secretary*, Major *Darwin*, og Sekretærerne Mr. *J. Scott Keltie* og Dr. *H. R. Mill* samt Mr. *Ravenstein*, der have ydet deres værdifulde Hjælp til at træffe de vidtløftige Forberedelser og til at bringe Kongressen til at arbejde paa en Maade, der for Deltagerne kun kan have efterladt Mindet om en Række